

Admodum Reverende et Eruditissime Domine Decane. Accepi literas tuas, et scriptum alligatum: literae spirant humilitatem, scriptum redolet sapientiam non vulgarem: singula per se magna, sed omnino simul maxima sunt: plerumque enim vel scientia inflat, vel humilitas rudis est. Ago ingentes gratias Deo primum, quod te talem dono suo fecerit, deinde etiam tibi, quod non solum mihi innotescere, sed etiam scriptum meum protegere volueris. Perlegi lucubrationem tuam eadem, qua mihi allata est, die, et uno spiritu avidissime totam perlegi. Miratus sum conpirationem ingenii tui in eundem omnino sensum animi mei. Neque dubito alios etiam conspiraturos fuisse, si eodem candore animi, addo etiam eadem soliditate doctrinae praediti scriptum meum legissent: saepe enim livor in transversum homines agit, et saepe fit, ut qui gloriam aliunde non possunt assequi, detrahendo viris, qui alicuius nominis esse videntur, gloriam quaerant. Quod vero requiris à me, ut scriptum tuum corrigam, idem est ac si requireres, ut ipse me corrigerem: idem enim dicimus, idem sapimus; sed ego breviter, quod semper soleo, tu copiosius: ego simpliciter, tu multis testimoniorum et rationum argumentis instructus ad scribendum accessisti. Vale, et me, ut coepisti, amare perge; teque à me amari magnique fieri non dubites. Capuae die 15 Ian. 1604.

R. D. T.

veluti frater addictissimus

Rob. Card. Bellarminus.

F. B. 5, f.53. Minute autogr. Au bas: D. Stephanus Decanus Nannetensis. Fuligatti, Epp. famil. XXXIV, sans nom de destinataire.

Theses of IX 2488¹⁻⁴